

فهرست

شعرهای وینود دیو

- ۹ در آمدی بر تکرار یک رؤیای مکرر
- ۱۱ گیس بُران
- ۲۹ وقت اول
- ۱۹ وقت دوم
- ۳۸۵ وقتِ آخر
- ۳۹۳ پسینه ترانه پس دیوار رو به گریه
- ۳۹۷ و پرده دیگری که ...

در آن دوان تالاب چشمه رسیدم

نشان از نی و نغمه ندیدم

تو ای پری کشایی، که رخ نمی نمایی

از آن بهشت پنهان، دری نمی کشایی

دیگ نشینت مانند گاره

به سحر آمدم، عشق باریده بود چنان که

پای در برت فرو شود، به عشق فرو شدم

درآمدی بر تکرار یک رؤیای مکرر

گفتم: مراقب خواب‌هایم باش، خندیدی و میان موجی از نور گم شدی.
گفتم: بین سنگین از گفتم و خسته‌ی نگفتم.

گفتم: در گلوم هزار ترانه مفقود جا خوش کرده است پری جان.
گفتم: می ترسم اتفاق ناخواسته، بیاید و فرصت خواندن را بگیرد از من و
من، تنها عاشق تو، می ترسم... می ترسم به اشاره‌ای نابهنگام بمیرم.
گفتم: و...

نه هیچ نگفتی، سکوت بود و تو، در حالی که کوچه با تمام برفی که از
آسمان می آمد، در تب شنودن کلامی از تو، می سوخت، خیس می شد.
پری جان!

بگویمت از نحسی ساعتی که فکر می کردیم سعد است،
یادت هست،

نحسی آن روز برفی... آسمان برفی... کوچه برفی و آن... ظهر برفی!